

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2016 WSPÓLNEGO KOMITETU UE–OWP

z dnia 18 lutego 2016 r.

zastępująca Protokół 3 do Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, z drugiej strony, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej [2016/1256]

WSPÓLNY KOMITET UE–OWP,

uwzględniając Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25,

uwzględniając Protokół 3 do Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, z drugiej strony, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 25 Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”) odsyła do Protokołu 3 do Układu (zwanego dalej „Protokołem 3”), który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy Unią Europejską, Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy i innymi Umawiającymi się Stronami Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia⁽²⁾ (zwaney dalej „Konwencją”).
- (2) Art. 39 Protokołu 3 stanowi, że Wspólny Komitet, o którym mowa w art. 63 Układu, może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.
- (3) Konwencja ma na celu zastąpienie protokołów dotyczących reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośródziemnomorskiej jednym aktem prawnym.
- (4) Unia Europejska i Organizacja Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy podpisały Konwencję odpowiednio w dniu 15 czerwca 2011 r. i 18 września 2013 r.
- (5) Unia Europejska i Organizacja Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy złożyły dokumenty zatwierdzenia u depozytariusza Konwencji odpowiednio w dniu 26 marca 2012 r. i 27 maja 2014 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 Konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do Unii i Organizacji Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy odpowiednio w dniu 1 maja 2012 r. i 1 lipca 2014 r.
- (6) Protokół 3 powinien zatem zostać zastąpiony nowym protokołem odsyłającym do Konwencji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1997, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół 3 do Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, z drugiej strony, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 marca 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2016 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

C. BERGER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROTOKÓŁ 3

dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

1. Do celów wykonania niniejszego Układu stosuje się dodatek I i odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ (zwanej dalej „Konwencją”).
2. Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia traktuje się jako odniesienia do niniejszego Układu.

Artykuł 2

Rozstrzyganie sporów

1. Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do Konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji, przekazuje się Wspólnemu Komitetowi.
2. We wszystkich przypadkach rozstrzyganie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

Artykuł 3

Zmiany w protokole

Wspólny Komitet może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z Konwencji

1. Jeżeli Unia Europejska lub Organizacja Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy zawiadomią na piśmie depozytariusza Konwencji o zamiarze wystąpienia z Konwencji zgodnie z jej art. 9, Unia i Organizacja Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszego Układu.
2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia nadal mają zastosowanie do niniejszego Układu reguły pochodzenia zawarte w dodatku I do Konwencji oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednie postanowienia dodatku II do Konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia, reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednie postanowienia dodatku II do Konwencji uznaje się za umożliwiające dwustronną kumulację wyłącznie między Unią Europejską a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.